

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 188

гр. Стара Загора, 22.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СОНЯ ХР. КАМЕНОВА

Членове: ИВА Н. СТЕФАНОВА
КРАСИМИРА Д. СТОЯНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Д. СТОЯНОВА Въззивно частно наказателно дело № 20235500600148 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 и ал.8 от НПК.

С Определение № 5 от 04.01.2023 г., постановено по ЧНД № 3175/2022 г. по описа на Районен съд – Стара Загора съдът е отменил Постановление от 18.11.2022 г. на РП – Стара Загора, с което е прекратено наказателното производство по ДП № 88/2018 г. по описа на ОСЛО при ОП – Стара Загора и е върнал делото на РП – Стара Загора за изпълнение на дадените с определението указания.

Срещу това определение е подаден частен протест от прокурор при РП – Стара Загора, в който се сочи, че определението е неправилно и незаконосъобразно. Искането е определението на РС – Стара Загора да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, а постановлението да бъде прекратено.

Постъпили са допълнителни писмени изложения към протеста, в които се развиват подробни съображения.

Съдът, след като се запозна с оплакванията в постъпилия частен протест и допълнителните изложения към него, и с доказателствата по делото, намира за установено следното:

С Постановление от 04.04.2017 г. /л.4 Том 1 от ДП/ материалите по преписка № 3310/2016 г. по описа на РП - Стара Загора са обединени с тези по преписка № 3848/2016 г. по описа на РП - Стара Загора, образувана по жалба

от Г.П.Т. срещу И.И., в която се твърди, че свидетеля И.И. на 28.07.2016 г. в офиса си в гр.Стара Загора го е принудил чрез заплашване да подпише документи - 1 бр. договор за заем от 07.03.2008 г., 1 бр. запис на заповед от 07.03.2008 г., анекс към договора за заем от 05.03.2015 г. и още 1 бр. запис на заповед от 05.03.2015 г., които са антидатираны, а наред с това и невярно отразявали възникнало за него парично задължение в размер на 24 000 лв., каквото не е поемал към заемото. Постановено е проверката да продължи да се води под № 3310/2016 г.

Първоначално, по една от жалбите на Т., на 14.10.2016 г. е бил постановен отказ да се образува досъдебно производство, който е отменен с Постановление от 07.12.2016 г. на Апелативна прокуратура – Пловдив, с което са дадени указания по приложението на закона.

С Постановление от 06.04.2017 г. по горепосочената преписка е образувано Досъдебно производство № 88/2018 г. по описа на ОСЛО при ОП - Стара Загора срещу неизвестен извършител за извършено на 28.07.2016 г. в гр. Стара Загора - престъпление по чл.309, ал.1 от НК.

На 17.05.2018 г. е постановено първото прекратяване на досъдебното производство, което по жалба на Н. П. – дъщеря на пострадалия Г. Т., е било отменено с Постановление от 31.10.2018 г. на прокурор при ОП – Стара Загора, като наблюдаващият до тогава досъдебно производство прокурор от РП-Стара Загора е бил отведен. С Постановлението на ОП-Стара Загора са дадени ясни и конкретни указания, че неправилно разследването е водено за престъпление по чл.309, ал.1 от НК, доколкото изначално не е имало спор за авторството на инкриминираните четири броя документи /договор за заем, анекс към него и 2 бр. записи на заповеди, за които се води досъдебното производство/ - че същите са подписани от пострадалия Г. Т. за заемател и от свидетелката Б.Т. – майка на И.И., като управител на „***“ ЕООД, като заемото. Със същото постановление, ОП – Стара Загора е дала указания разследването да се води за престъпление по чл.213а, ал.1 от НК, респ. чл.213а, ал.2, т.1 и т.2 от НК, както и за престъпление по чл.317 от НК.

След извършени действия по разследване е издадено Постановление от 10.11.2020 г. на Районна прокуратура - Стара Загора, с което е прекратено наказателното производство. Същото е оспорено по реда на чл.243, ал.4 от НПК, като с Определение от 18.12.2020 г. по ЧНД № 3050/2020 г. по описа на

РС – Стара Загора постановлението за прекратяване е отменено, а делото е върнато на Районна прокуратура - Стара Загора със задължителни указания.

На 24.03.2021 г. е издадено постановление на Районна прокуратура - Стара Загора, с което отново е прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1, във вр. с чл.24, ал.1, т.1 НПК ДП № 88/2018 г. по описа на ОСЛО при ОП - Стара Загора. Същото е оспорено с жалба от П. П. и Н. П., с оглед на което е образувано ЧНД № 968/2021 г. по описа на РС – Стара Загора, по което е постановено Определение № 762 от 02.08.2022 г., с което постановлението на Районна прокуратура - Стара Загора е отменено като незаконосъобразно и необосновано.

На 18.11.2022 г. е издадено атакуваното постановление за прекратяване на наказателното производство по прокурорска преписка № 3310/2016 г. на РП - Стара Загора на основание чл.243, ал.1, т.1, вр. с чл.24, ал.1, т.1 НПК, с което прокурорът, поради липса на извършено престъпление от общ характер, е сложил край на наказателното производство.

Това постановление е отменено с протестираното Определение № 5 от 04.01.2023 г., постановено по ЧНД № 3175/2022 г. от друг състав на РС – Стара Загора, поради неговата необоснованост и незаконосъобразност.

В мотивите на атакуваното определение районният съд е констатирал, че и в последното постановление за прекратяване на досъдебното производство прокурорът не е изложил фактически и правни изводи относно съставомерността на деянията, описани в жалбите, като престъпления по чл.316 от НК и чл.317 от НК. Първоинстанционният съд е приел също, че това го лишава от възможността да прецени формираното вътрешно убеждение у прокурора да прекрати наказателното производство.

Видно от материалите по досъдебното производство, във връзка с указанията, дадени с постановление на ОП - Стара Загора, както и с оглед дадените задължителни указания при осъществения съдебен контрол на предишните постановления за прекратяване на досъдебното производство, разследването по ДП № 88/2018 г. по описа на ОСЛО при ОП – Стара Загора е било образувано по чл.309, ал.1 от НК, а впоследствие водено за престъпления по чл.213а, ал.1 от НК, респ. чл.213а, ал.2, т.1 и т.2 от НК и по смисъла на чл.316 от НК и чл.317 от НК.

Въззивният съд на свой ред констатира, че и в разглежданото

постановление за прекратяване на досъдебното производство прокурорът основно се е занимавал с истинността на инкриминираните документи, като е изложил подробни фактически и правни съображения за това, въпреки ясно дадени указания с Постановление на Окръжна прокуратура - Стара Загора от 31.10.2018 г. /лист 4, Том 7 от ДП/, че неправилно разследването е водено за престъпление по чл.309, ал.1 от НК, при все, че липсва спор за авторството им.

Въззивният съд споделя съображенията на първата инстанция, че и в поредното постановление за прекратяване на досъдебното производство прокурорът не е изложил позицията си по отношение на всяко едно от престъпленията, за които е водено ДП, но първата инстанция не е съзряла по-съществените пороци, от които страда постановлението.

Въззивният съд намира, че Постановлението за прекратяване на досъдебното производство от 18.11.2022 г. е необосновано и незаконосъобразно, тъй като не съдържа отговор на основните въпроси, имащи отношение за правилното решаване на делото и за преценката на това, дали чрез действията на свидетеля И.И. извършени спрямо пострадалия Г. Т., станали повод за подаване на жалби от последния до РП – Стара Загора, до ОД на МВР – Стара Загора, до Специализирана прокуратура, е извършено престъпление от общ характер, по кой текст от НК или пък същите са несъставомерни, като престъпление от общ характер.

Приетата от прокурора фактическа обстановка е неясна, на места противоречива и непоследователна, като въпреки неколkokратно дадените указания от предходни съдебни състави, постановили отмяна на предишни постановления за прекратяване на воденото ДП, да се посочат доказателствата, установяващи приетите факти и обстоятелства, това не е сторено и в разглежданото постановление. Това, че прокурора е изброил преди фактическата обстановка събраните в хода на разследването доказателства не се явява изпълнение на вече дадените от съда указания. Приетата за установена фактическа обстановка по делото е въз основа на непълен и едностранчив анализ на събраните в хода на разследването доказателства, а наред с това липсва фактическа и логическа последователност на изложените факти и обстоятелства, имащи отношение към предмета на разследването.

Не е ясна волята на прокурора какво приема относно съдържанието на инкриминираните документи – Договор за заем от 07.03.2008 г. за сумата от 20 000 лева, Запис на заповед от 07.03.2008 г., Анекс към договора за заем от 05.03.2015 г. и Запис на заповед от 05.03.2015 г., както от фактическа, така и от правна страна. Прокурорът не дава отговор в постановлението за прекратяване на досъдебното производство на оплакванията на пострадалия Т. в жалбата, станала повод за образуване на досъдебното производство, в която твърди, че посочените документи са антидатирани - не са съставени на посочените в тях дати, а на 28.07.2016 г. в офиса на свидетеля И., при обстановка и при обстоятелства, подробно описани от него в показанията му като свидетел, развила се след като Т. на 27.07.2016 г. подал молба за прекратяване на образуваното срещу свидетеля П.Т. Изпълнително дело № 20168680400163 по описа на Частен съдебен изпълнител Р. М.. Не дава отговор и на въпроса дали инкриминираните частни документи удостоверяват действително възникнало и съществуващо за свидетеля Г. Т. парично задължение към заемотателя по документите „***“ ЕООД, представлявано от Б.Т., майка на свидетеля И., който фактически е представлявал и управлявал дружеството или пък са верни дадените от него показания, че не е вземал заем и не дължи сумите по договора за заем от 07.03.2008 г. и издадения въз основа на него запис на заповед от 07.03.2008 г., и по анекса към него от 05.03.2015 г., съпроводен със запис на заповед от 15.03.2015 г.. Липсват и правни изводи на прокурора дали подписаните от пострадалия Т. частни документи – предмет на разследването, са документи с вярно или с невярно съдържание, а това е от съществено значение за преценката на съставомерността на деянието по чл.316 т НК.

Прокурора не дава отговор и на друг важен въпрос - дали свидетеля Т. е подписал инкриминираните документи доброволно или под натиск, така както твърди – заплашен с насилие за да поеме имущественото задължение по тях. В постановлението прокурора е анализирал единствено хипотезата на упражнена спрямо Т. физическа сила за да подпише документите, и предвид противоречията в показанията му относно вида и характера на употребената сила е приел недоказаност на деяние по чл.213а, ал.2, т.2 от НК, но не е обсъдил дали деянието от фактическа и правна страна не е съставомерно по основния състав на изнудване по чл.213а, ал.1 от НК.

Във фактологическото изложение на постановлението се съдържа информация, че инкриминираните документи са били използвани, като са били представени по ГД № 3914/2016г. по описа на РС - Стара Загора, образувано по депозирана на 16.08.2016 г. искова молба от „***“ ЕООД – Стара Загора, представлявано от свидетелката Б.Т. срещу свидетеля Г. Т., дъщеря му – свидетелката Н. П. и сина му – свидетеля П. П. с правно основание чл.135 от ЗЗД – да бъдат признати за недействителни спрямо „***“ ЕООД – Стара Загора извършените по-рано дарения на недвижими имоти от свидетеля Т. на дъщеря му и сина му, без обаче прокурорът да проследява от една страна – какъв е изхода на делото и дали използваните частни документи са се отразили върху постановления по делото резултат, а от друга страна – не е проследил и хронологията на събитията - дали има връзка между сочената от Т. дата на подписване на задължаващите го документи /28.07.2016 г./ и завеждането на иска /на 16.08.2016 г./, а така също и с образуването на ЧГД № 3976/2016 г. по описа на същия съд, по което по представения от „***“ ЕООД до РС – Стара Загора запис на заповед от 05.03.2016 г., с издател свидетеля Г. Т., за сумата от 24 000 лева, била издадена Заповед № 2452/23.08.2016 г. на РС – Стара Загора за изпълнение на парично задължение и за издаване на изпълнителен лист срещу Г. Т.. Развитието на това дело също не е проследено – коя е датата на образуването му, дали по издадения срещу Т. изпълнителен лист има образувано изпълнително дело и какво е развитието по него.

Въззивният съд приема, че правилно районният съд е установил, че с атакуваното постановление не са изпълнени задължителните указания, дадени с Определение № 762 от 02.08.2022 г., постановено по ЧНД № 968/2021 г. по описа на РС – Стара Загора да бъдат подложени на внимателен и задълбочен анализ и оценка събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност. Настоящото постановление за прекратяване на досъдебното производство, макар и да е значително по обем, в частта му, касаеща събраните в хода на разследването доказателства, всъщност представлява възпроизвеждане на съдържанието на заключенията на назначените и изготвени в хода на досъдебното производство експертизи и възпроизвеждане на показанията на свидетелите, като отново не се съдържа задълбочен анализ на гласните доказателства, съпоставени с писмените доказателства и заключенията на изготвените експертизи. Само за пример следва да се посочи, че на стр. 6 от постановлението прокурорът изцяло е възпроизвел

заклучението на извършена експертиза № 2020/ДОК-212 от 04.09.2020 г., изготвена от вещи лица от ЦЕКИ към НИК – МВР, включително и в частта, с която вещите лица са дали заключение: „Че с една и съща химикална паста и едно и също хранително средство /химикалка/ били изпълнени ръкописните имена и подписи от свидетеля Г.П.Т. в четирите документа. С една и съща химикална паста и едно и също хранително средство, но различни от тези, с които са изпълнени имената и подписите на свидетеля Т. били изпълнени подписите от Б.Г.Т. в договора за заем от 07.03.2008 г. и анекса към него с дата 05.03.2015 г. Четирите документа – обекти на експертизата, били изготвени по едно и също време или в близък времеви период, с едни и същи материали и средства.“. След така възпроизведено експертно заключение, което е в подкрепа на твърденията на Т. в жалбите и в показанията му като свидетел, че всички инкриминирани документи са съставени едновременно, не е направен доказателствен анализ от прокурора на събраните доказателства в тяхната съвкупност, като липсват и фактически и правни съображения на установени по делото факти.

Въззивният съд с оглед на гореизложеното намира, че подадения протест срещу определението на първоинстанционния съд, с което е постановена отмяна на Постановление от 18.11.2022 г. на РП – Стара Загора за прекратяване на наказателното производство по ДП № 88/2018 г. по описа на ОСЛО при ОП – Стара Загора и същото е върнато на Районна прокуратура – Стара Загора със задължителни указания, дадени от районния съд и допълнени от въззивния съд, се явява неоснователен. Протестираното определение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 5 от 04.01.2023 г., постановено по ЧНД № 3175/2022 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което е отменено Постановление от 18.11.2022 г. на РП – Стара Загора за прекратяване на наказателното производство по ДП № 88/2018 г. по описа на ОСЛО при ОП – Стара Загора и същото е върнато на Районна прокуратура – Стара Загора.

Определението не подлежи на жалба и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____